ANUL III — No. 650 EDIŢIA A ANTEIA DUMINICA 21 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In Bucurescĭ la casa Administraţieĭ
Din Judeţe şi Streinătate prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50
Şese lunĭ " 15 " " " 25
Treĭ lunĭ " 8 " " " 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vânzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.

V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc direct la administraţie.
Din PARIS la Agenţia Liberă, C. Adam şi Agenţia Havas.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.

Anunciurĭ la pagina IV . . 0,30 b. linia
" " " III . . 2,— leĭ "
" " " II . . 3,— leĭ "
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ | REDACŢIA: Strada Nouă, 10

Bucurescĭ 20 Octombre

SEPTAMANA

In Grecia s'a petrecut pe neaşteptate o schimbare de regim, care a uimit lumea maĭ cu seamă prin liniştea ce a înconjurat'o.

S'aŭ făcut alegerĭ generale.

Guvernul d-luĭ Tricupis a ingerat cât a putut dar a fost bătut de către partidul d-luĭ Delyannis.

Două treimĭ dintre deputaţiĭ aleşĭ sunt partizaniĭ acestuĭ din urmă.

Schimbarea de guvern produsă în urma rezultatuluĭ acestor alegerĭ este importantă din maĭ multe puncte de vedere.

Maĭ întâiŭ venirea d-luĭ Delyannis însemnează ridicarea cestiuneĭ Creteĭ, însemnează o luptă naţionalistă maĭ accentuată şi o întoarcere a simpatiilor greceştĭ spre Franţa trecĕnd peste înrudirea Regeluĭ cu Impĕratul Wilhelm.

D. Delyannis va lupta în contra preponderenţeĭ Bulgarieĭ în Macedonia şi este unul dintre aceia carĭ vor contribui a da loviturĭ decizive invaliduluĭ de la Constantinopol.

Schimbarea aceasta, adică reuşita opoziţieĭ în alegerĭ este un fenomen a căruĭ raritate îĭ dă o importanţă deosebită pentru noĭ, care n'am avut încă fericirea de a vedea un guvern căzĕnd pe calea constituţională a alegerilor libere.

Un singur fapt maĭ ilustrează venirea D-luĭ Delyannis la putere: faptul că poporul grecesc nu va scăpa de mizeriile care'l bântue acuma, din cauză că şi la Atena, ca şi la Bucureştĭ, Regele şi politicianiĭ se interesează maĭ mult de situaţia Europeĭ de cât de aceia a poporuluĭ pe care'l guvernează.

Şi aşa va fi mereŭ, cât timp vor fi Regĭ...

*

Contele de Hartenau, adică Prinţul Alexandru de Battenberg, fost Domnitor al Bulgarieĭ, a intrat în serviciul activ al armateĭ austriace cu gradul de locotenent-colonel.

Faptul acesta, care pentru uniĭ pare a fi o dovadă că Prinţul de Battenberg a renunţat la orĭ-ce aspiraţiunĭ politice şi că s'a retras—la vîrsta sa—ca într'o sihăstrie în rîndurile armateĭ, pentru noĭ este un indiciŭ al uneĭ ambiţiunĭ marĭ şi al uneĭ persistenţe nestrĕmutate într'o direcţie anumită.

Contele Hartenau, ale căruĭ calităţĭ şi energie îĭ prezic un mare viitor, nu este omul care să nu 'şĭ încătuşeze ambiţia în nişte planurĭ, a căror realizare—de şi depărtată— i se pare sigură.

Contele Hartenau va maĭ face lumea să vorbească de dânsul.

*

Berlinul şi întreaga Germanie aŭ sĕrbătorit cu o strălucire fără seamăn a 90-a aniversare a mareşaluluĭ Moltke.

Ceea-ce este caracteristic în această apoteozare a militarizmuluĭ, este faptul că prinţul de Bismarck n'a asistat la ea, pe când profesoriĭ universitarĭ, savanţiĭ aŭ felicitat pe Moltke.

*

Parlamentul francez îşĭ continuă într'o linişte relativă discuţia tarifurilor vamale şi a început, iarăşi în pace, discuţia pe articole a bugetuluĭ.

In acelaş timp, Regele Leopold al Belgieĭ întoarce vizita luĭ Wilhelm II la Potsdam.

*

La noĭ în ţară, faptul cel maĭ important din cursul sĕptămâneĭ existente pare a fi sciziunea produsă în partidul aşa zis liberal-conservator.

In întrunirile ţinute la D. Vernescu de către membriĭ acestuĭ partid, un grup de tinerĭ conservatorĭ, — uniĭ deputaţĭ, alţiĭ candidaţĭ la... toate demnităţile, — s'aŭ declarat nemulţumiţĭ cu atitudinea şefilor în cestiunea alegerilor comunale.

Maĭ cu seamă atitudinea politică a D-luĭ Pake Protopopescu a înveninat mult spiritele şi cu drept cuvênt.

„Orĭ D-nul Pake Protopopescu este liberal-conservator şi voieşte să se prezinte ast-fel la alegerĭ, orĭ este junimisto-concentrat şi atuncĭ rĕŭ face de vine între liberaliĭ-conservatorĭ, orĭ, în fine, este D-sa de părere că alegerile comunale nu pot servi ca manifestaţie politică pentru partidul liberal-conservator şi atuncĭ, să sfătuiască la abţinere.“ Acesta pare a fi raţionamentul tinerilor conservatorĭ schizmaticĭ, cărora nu le miroase bine nicĭ transacţiunile şefilor lor cu oameniĭ guvernuluĭ în întocmirea listelor de candidaţĭ.

Este decĭ probabil, că îndată dupĕ alegerile comunale—căcĭ tineriĭ disidenţĭ nu vor să se retragă înainte, ca să nu li se impute că aŭ lăsat partidul la greŭ—îndată după alegerile comunale, vom avea fericirea de a maĭ poseda un grupuleţ politic.

*

Conferinţa naţională din Sibiu lucrează de maĭ multe zile şi, din toată strădania sa, pentru noĭ un lucru reiese: sĕrmaniĭ noştri fraţĭ de dincolo sunt rĕŭ conduşĭ.

Conducătoriĭ lor sunt oamenĭ, carĭ pot să fie de bună credinţă, dar carĭ se uită prea mult la picioarele tronuluĭ Habsburgic şi maĭ de loc la adevĕrata ţintă a aspiraţiilor naţionale.

Nu glorificând militarizmul, tripla alianţă şi subjugarea Românieĭ libere la carul germanizmuluĭ D-niĭ Babeş şi ceĭ-l'alţĭ conducătorĭ românĭ de peste Carpaţĭ vor aprinde inimile fraţilor de acolo pentru marele ideal al tuturor Românilor.

De aceea, pentru noĭ, conferinţa din Sibiu, în împrejurările în care s'a făcut, este o manifestaţie îmbucurătoare de vitalitatea Românilor de dincolo; dar ca folos real, ca nivel de discuţiune este aproape nulă.

Maĭ multă independenţă de caracter, d-lor conducătorĭ aĭ Românilor subjugaţĭ!

*

Pregătirile pentru alegerile comunale se urmează cu o agitaţie febrilă.

Toate coteriile politice ţin întrunirĭ şi'şĭ întocmesc listele.

Agenţiĭ şi bătăuşiĭ administraţieĭ, ca şi aĭ opoziţieĭ lucrează pe capete.

D. Sandu Răşcanu, celebrul prefect al poliţieĭ de Iaşĭ, ingerează făţiş. D-sa vorbeşte la întrunirĭ publice, întocmeşte liste, etc.

Mâine se dă primul asalt, cu alegerea delegaţilor. Vom vedea cine a *lucrat* maĭ bine.

Neagu.

TELEGRAME

BERNE, 19 Octombre.—D. Kuenzli va sosi mâine spre a se sfătui cu consiliul federal.

Raportul D-luĭ Kuenzli spune că conduita trupelor, în ultimele incidente din Lugano, a fost foarte corectă.

Marele consiliŭ din Tessin va numi sĕptămâna viitoare treĭ membri pentru consiliul guvernuluĭ.

MELBOURNE, 19 Octombre. — Ministerul şi-a dat demisiunea în urma unuĭ vot de neîncredere ce l-a dat Adunarea legislativă a colonieĭ Victoria, vot provocat de dezertarea maĭ multor deputaţĭ uvrierĭ influenţaţĭ de greviştĭ.

TRIEST, 19 Octombre.—Douĭ încrucişetorĭ cuirasaţĭ din marina rusească „Vladimir Monomah“ şi „Damiati Azanon“, sub comanda contra-amiraluluĭ Bassergnine, aŭ sosit la amiază venind de la Pireŭ.

LONDRA, 19 Octombre. — Cererea făcută de Elveţia pentru extrădarea luĭ Castioni se va pleda la 4 Noembre.

BERLIN, 19 Octombre.—O notă a Ministruluĭ de interne inserată în *Monitorul Imperiuluĭ* anunţă că la 12 Noembre după amiază Impĕratul va deschide în persoană Dieta prusiană în Sala Albă a Casteluluĭ Regal.

COLONIA, 19 Octombre.— „Gazeta de Colonia“ află din St. Petersburg că sgomotele rĕspândite în privinţa viziteĭ ce va face D. Carnot în Rusia sunt o născocire dibace a cercurilor diriginte; nu se ştie nimic despre vre-o invitare adresată de Rusia, invitare ce ar fi fost provocată de Francia.

ROMA, 19 Octombre.—Maĭ toate ziarele cred că D. Delyannis va trebui să stăpânească veleităţile politice ale partiduluĭ sĕŭ; de alt-fel, Europa va şti să apere interesele păceĭ.

Când principele de Neapole va împlini 21 de anĭ, el va numit colonel al unuĭ regiment de infanterie.

Loteriile în America

NEW-YORK, 18 Octombre. — Administraţiunea poştelor a publicat actul Congresuluĭ care esclude din expediţiunile poştale biletele de loterie şi ziarele ce conţin anunciurĭ de loterie. Funcţionarul judecătoresc alipit pe lângă administraţiunea poştelor a decis ca anunciurile privitoare la titlurile cu loturĭ ale guvernelor europene să fie cuprinse în această mĕsură de escludere.

Naufragiĭ pe mare

O telegramă din New-York ne vesteşte:

Vaporul „Viscaya,“ care mergea de la New-York la Havana, s'a ciocnit cu un alt vapor lângă coasta de la New-Jersey; ambele corăbiĭ s'aŭ cufundat; căpitanul şi o mulţime de pasagerĭ de pe vaporul Viscaya s'aŭ înecat.

Pentru D. General Vladescu

Cazarma din Slobozia, ocupată astăzĭ de regimentul 2 de roşiorĭ, acest fatal stabiliment, s'a construit în scop de a primi două bateriĭ de artilerie carĭ nu puteaŭ avea un efectiv maĭ mare de 100 oamenĭ fie-care şi caĭ tot asemenea. Ast-fel că în fie-care din cele 4 saloane destinate trupeĭ, puteaŭ să locuiască 40—50 soldaţĭ şi fie-care din cele 4 grajdurĭ putea să primească 50—60 caĭ.

In aceste condiţiunĭ îşĭ poate orĭ-cine închipui că starea sănătăţeĭ atât a oamenilor cât şi a cailor n'ar fi lăsat nimic de dorit; însă maĭ tĕrziŭ, cum lucrurile merg pe dos la noĭ în ţară, în urma găsireĭ cu cale a celor de la putere, s'a ordonat ca cazarma să fie ocupată de un regiment de cavalerie, adică 600 oamenĭ în loc de 200 şi 500 caĭ în loc de 200; aşa că în fie-care salon, care n'avea de cât 40 paturĭ individuale, sunt condamnaţĭ să locuiască 120—130 oamenĭ.

Sunt câte-va lunĭ de când boala de ochĭ îşĭ făcu apariţia printre soldaţĭ. Numĕrul bolnavilor creştea zilnic, aşa că în momentul primireĭ ordinuluĭ ca regimentul să ia parte la manevrele anuluĭ acesta, escadroanele care aveaŭ efectivul de 120 oamenĭ, nu aveaŭ presenţĭ de cât 40 fie-care. Şi cu toate acestea, D. Ministru, contra avisuluĭ corpuluĭ de armată şi al inspectoruluĭ sanitar, doctorul Severin, complectând efectivul regimentuluĭ cu rezerviştĭ, l'a trimis în manevră.

După terminarea manevrelor, nenorociţiĭ rezerviştĭ aŭ rĕmas uniĭ în diferite spitalurĭ, alţiĭ aŭ plecat orbĭ şi chiorĭ la casele lor, blagoslovind pe D. Ministru şi ducĕnd cu eĭ germeniĭ boaleĭ spre a o transmite femeilor şi copiilor lor. Sĕrmane victime!

De atuncĭ numĕrul bolnavilor creşte în regiment; escadroanele aŭ ajuns să nu aibă de cât 20—30 oamenĭ prezenţĭ, carĭ, spre nenorocirea lor, sunt nevoiţĭ să îngrijească de 100 caĭ, o adevĕrată mizerie. Maĭ mult încă, pentru ca palma dumnezeiască dată acestuĭ regiment să fie şi maĭ bine simţită, s'a ivit printre caiĭ regimentuluĭ şi *răpciuga*, aşa că medicul veterinar se vede nevoit să ceară zilnic împuşcarea cailor atinşĭ de morvă.

S'aŭ raportat toate acestea Domnuluĭ Ministru şi D-sa negăsind timp să vie în persoană pentru a'şĭ da compt de gravitatea situaţieĭ, a luat o înţeleptă (?) mĕsură contra acestuĭ rĕŭ: a ordonat ca regimentul să cantoneze pe timpul ierneĭ prin satele de prin prejurul Slobozieĭ.

Informaţĭ de această dispoziţie *boacănă*, pe de o parte am rîs de naivitatea Domnuluĭ Ministru; pe de alta plîngea inima în noĭ vĕzĕnd cât de puţin se interesează de sĕrmaniĭ săţenĭ, şi ce îngrijire dă guvernul soldatuluĭ nostru.

Voeşte oare D-nul Ministru cu această mĕsură să se facă cu or ce preţ nemuritor pentru întreaga Ţară?

Nu se gândeşte D-sa şi ceĭ ce 'l înconjoară că locuitoriĭ satelor unde vor cantona soldaţiĭ acestuĭ nenorocit Regiment, copii şi femeile lor în contact cu bolnaviĭ aŭ să capete boala şi să piară ca animalele, de oare ce ştim cu toţĭ că serviciul medical lipseşte cu desăvârşire prin sate, şi că rĕspunderea priveşte pe D. Vlădescu.

Ne permitem a da un consiliŭ D-luĭ Ministru: Ştie D-sa ca maĭ în toate Capitalele de Districte sunt construite *hale de instrucţie* care nu servesc la nimic de cât a păstra furajul cailor Regimentuluĭ de dorobanţĭ? Eĭ bine, câte-va din aceste hale, cu puţină osteneală s'ar putea aduce în stare de a fi locuite în bune condiţiunĭ de oamenĭ Cu modul acesta soldaţiĭ sunt izolaţĭ şi D-nu Ministru ar putea pune la dispoziţia lor specialiştĭ, ştiind bine că ţara este gata în tot-d'a-una să facă sacrificiurĭ pentru armată.

De la Salcia

DIN IAŞI

Marĭ nemulţumirĭ domnesc între societariĭ teatruluĭ naţional, din cauză că până astă-zĭ nu li s'aŭ trimes încă subvenţiunea. Din această pricină se paralizează orĭ-ce lucrare a comitetuluĭ cu privire la viitoarea stagiune teatrală.

Politicale

Radicaliĭ vor ţinea o a doua întrunire publică Mercurĭ 24 Octombre, în sala Primărieĭ. De astă-dată vor vorbi şi D-niĭ Panu şi Macry.

*

In urma uneĭ lungĭ consfătuirĭ între D. Grigore Cogălniceanu cu ambiĭ prefecţĭ, s'a rĕspândit astă-zĭ zvonul prin aulele palatuluĭ cum că conservatoriĭ s'ar fi împăcat cu junimiştiĭ.

*

D. Sandu Răşcanu, aflăm din sorginte positivă, s'a plâns D-luĭ Carp de atitudinea ziaruluĭ *Era Nouă*, care luându'ĭ apărarea, l'a făcut de rîs dându'l de gol.

D. Carp î-ar fi respuns: *Porumbeiĭ meĭ scriŭ maĭ bine de cât D-ta! Lasă'ĭ în pace, nu căuta că te-aŭ botezat mieluşel!...*

Mândria învinsului

Ziarul *Gaulois* din Paris a povestit acum câte-va zile ca o dovadă de patriotizm din partea Marchizuluĭ de Biencourt, faptul că acesta şi-ar fi ars trăsurile la 1870—71 din cauză că ele aŭ fost întrebuinţate de ofiţerĭ prusacĭ.

Ca rectificare la această notiţă, Marchizul de Biencourt a adresat din castelul Azáy-le-Rideau, urmĕtoarea scrisoare directoruluĭ ziaruluĭ *Gaulois*.

Scumpe D-le Meyer,

Gaulois de astă-zĭ povesteşte, nu maĭ ştiŭ dupĕ care ziar, că la 1871 aş fi dat foc trăsurilor mele, dupĕ ce ofiţeriĭ prusacĭ s'aŭ servit de ele.

Faptul nu este esact.

Dacă aşĭ fi vrut să le ard, vĕ rog să credeţĭ că mĭ-aş fi ars trăsurile înainte ca eĭ să se fi servit de dînsele.

Iată ce s'a întâmplat. Eŭ am scris prinţuluĭ Frederic-Carol, care venise la mine. Scrisoarea nu era politicoasă, o recunosc; dar în vremea aceea toţĭ eram grozav de nervoşĭ. Negreşit, eŭ n'aveam pretenţia de a mĕ bate cu Principele, dar nădăjduiam cu drept cuvênt, că vre-unul din ofiţeriĭ statuluĭ sĕŭ major îmĭ va cere socoteală. Nicĭ unul n'a făcut'o, eŭ n'o înţeleg, cu atât maĭ mult, cu cât scrisoarea mea i-a atins rĕŭ pe toţĭ.

Să nu le fi dat voie s'o facă? Se poate.

Vedeţĭ dar, că n'aŭ fost trăsurĭ arse, a fost numaĭ o simplă scrisoare a unuĭ învins către învingător, o amintire a buneĭ cuviinţe.

Scrisoarea pe care v'o alătur este adevĕrul curat.

Salutărĭ prieteneştĭ.

Marchiz de Biencourt.

Iată şi textul scrisoreĭ pe căre Marchizuĭ de Biencourt a adresat'o Prinţuluĭ Frederic Carol Hohonzollern:

Azay-le-Rideau, 21 Fevruar 1871

Monseniore,

Alteţa Voastră a găsit de cuviinţă să vie ca să viziteze castelul d'Azay. In alte vremurĭ, aş fi fost foarte măgulit de această vizită. Astă-zĭ sunt silit să spun Alteţeĭ Voastre Regale cât mi se pare de ciudată şi de mojicească această purtare.

Nu uitaţĭ, *Monseniore*, că nu sunteţĭ după o bătălie; ocupaţĭ departamentul Indre-et-Loire în puterea condiţiilor unuĭ armistiţiŭ şi nimic nu vĕ dă dreptul de a veni la mine, de a vĕ pune la masa'mĭ fără voia mea, de a 'mĭ mânca pâinea şi a'mĭ bea vinul.

Gentilomiĭ statuluĭ vostru major, ofiţeriĭ armateĭ voastre şi A. V. n'aveţĭ habar de consideraţia pe care oameniĭ bine crescuţĭ şi-o datorează; n'aveţĭ idee de respectul pe care — la naţiunile civilizate — ınvingătorul îl datorează învinsuluĭ.

Punêndu-vĕ la masa mea, adăpostindu-vĕ pe socoteala mea, cerênd vin de şampanie—pe care nu'l aveam—îmĭ daţĭ dreptul de a vĕ vorbi cum o fac.

Vĕzênd purtarea Prinţuluĭ lor, nu mĕ maĭ mir de procedeurile cu desăvêrşire mojiceştĭ ale ofiţerilor armateĭ voastre, care îmĭ pângăresc casa şi carĭ se hrănesc la mine de la 4 Fevruarie.

Bine-voiţĭ a primi, Monseniore, expresiunea sentimentelor de indignare pe carĭ le am în inimă.

Am onoarea de a fi Monseniore, cu cel maĭ profund respect, al Alteţeĭ Voastre regale cel maĭ umil duşman.

Marchiz de Biencourt

P.S. Mi se spune că am avut şi cinstea, foarte involuntară, de a hrăni la masa mea pe A. S. R. prinţul moştenitor.

Asupra alegerilor comunale

III

In momentul d'a termina cestiunea ce îmĭ am propus, douĕ din gazetele colectiviştilor insinuează la adresa mea fie-care în parte, câte o mică informaţiune maliţioasă. Involuntar sunt silit să insist asupra acestuĭ caz, pentru a da esplicaţiune celor ce inconşcient vor să păcătuiască.

Zic gazetele colectiviştilor că aş figura pe lista confecţionată de primarul Pake şi însoţesc informaţiunea lor prin nişte micĭ adaosurĭ asupra poziţiuneĭ sociale şi a originiĭ mele. In cât priveşte poziţiunea mea socială, orĭ anume cu intenţiune a fost inventată, orĭ informaţia le a fost dată greşit. Şi orĭ-care din aceste două ar fi, nu insist, căcĭ cel maĭ bun lucru de făcut calomniatorilor, este să le aruncĭ dispreţul.

Voiŭ insista asupra origineĭ, şi aceasta o fac pentru că este bine să lămurim o dată chestia tradiţieĭ şi a origineĭ.

Cu tot progresul ce l'am făcut şi cu toată civilizaţia ce pretindem că o avem, se vede că trăim tot în acele timpurĭ când protipendada avea toate onorurile; iar mojicul nu era născut în lumea asta albă de cât pentru a munci ca boul la jug.

Pentru el nu era Dumnezeŭ, nu era soare, nu era fericire omenească.

O, prostie omenească, marĭ sunt minunile tale!

O ştiam aceasta de mult timp, dar nu mĕ aşteptam nicĭ o dată ca aceia care se pretind liberalĭ, să facă haz mare că eştĭ fiŭ de mojic şi nu de boier.

Ce să'ĭ facĭ, aşa se schimbă omul când se vede boer, nu'şĭ maĭ cunoaşte viţelul vaca mamă din care a eşit. Nu e locul şi timpul aci pentru a sta la vorbă cu d-niĭ liberalĭ asupra acestuĭ fapt, pe care îl înţeleg maĭ bine ca mine, dar pentru că nu pot găsi pete pe fruntea cuĭ-va, caută a batjocori cu or ce preţ pe adversarul lor. Sunt fiŭ din popor, şi nu mĭ-e ruşine a o declara. Şi dacă pentru aceasta trebuie să mĕ condamne cine-va, să mĕ condamne, o primesc bucuros.

Doă vorbe şi termin:

Când lumea a început să se mişte şi să discute asupra alegerilor comunale, am început a mĕ mişca şi eŭ. Ca proprietar, ca alegător în Colegiul I de Comună, m'am pus în contact cu conmahalagiĭ meĭ, cu cunoştinţele şi prieteniĭ ce am, şi cu toţiĭ am căzut d'acord ca fie-care culoare să'şĭ aibă mandatariĭ seĭ în sînul viitoruluĭ consiliŭ comunal.—Şi pentru că sistemul de votare cu listă îţĭ impune d'a vota *volens nolens*, am căutat a ne esplica cu Primarul Capitaleĭ, dacă primeşte a'ĭ presenta o listă de persoanele în care alegătoriĭ din Negru aŭ încredere.—Primarul, cu bunul simţ ce îl caracterisează, a admis în principiŭ acest lucru; Comitetele unite din Culoarea de Negru aŭ formulat o listă în care m'aŭ coprins şi pe mine. Aci stă lucrul.

N'am cerut şi nicĭ nu voiŭ cere nimănuĭ să'mĭ facă onoarea d'a mĕ alege unde-va: n'am aspirat şi nicĭ aspir la onorurĭ deşarte. Nu voiam să mĕ intitulez de profesiune „Consilier Comunal orĭ deputat“ (ca Serurie).

Prin muncă amară îmĭ am făcut instrucţiunea şi educaţia, tot prin muncă voiŭ cauta a trăi. Nu fac parte din nicĭ un grup politic, nu sunt de cât un simplu democrat; voiŭ respinge cu dispreţ în toată viaţa d'a mĕ face mandatarul cetăţenilor eşit din oficina cluburilor partidelor politice.

In mijlocul poporuluĭ am trăit şi numaĭ de la el pot primi vr'a dată mandatul, dacă'l voiŭ merita.

Aceasta este tot.

I. N. Mărinescul

Octombrie 17

Vindecarea tuberculozeĭ

Din Berlin se daŭ următoarele amănunte asupra rezultatuluĭ cercetărilor D ruluĭ Robert Koch în cestiunea vindecăreĭ tuberculozeĭ:

Problema este rezolvită. Cea maĭ grozavă şi maĭ pustiitoare boală se poate vindeca.

De o cam dată —pentru motive bine cuvîntate — se păstrează încă secretul acestuĭ noŭ triumf al medicineĭ. Atât numaĭ am aflat că leacul nu se găseşte în farmaciĭ, nicĭ nu se prepară pe cale chimică; ci prin muncă îndelungată, cam pe aceiaşĭ cale ca limfa pentru vaccinarea contra vĕrsatuluĭ.

Doctorul Koch, prin leacul inventat de dênsul, reuşeşte să oprească dezvoltarea bacciluluĭ ftizieĭ în corpurile omeneştĭ saŭ animale, atinse de această boală. Baccilul, prin acest procedeŭ, după ce este împiedicat de a se desvolta, începe a degenera, până când piere cu desavârşire.

Procesul descompunereĭ corpuluĭ bolnavilor de tuberculoză se opreşte, organizmul se vindecă încetul cu încetul şi devine în acelaş timp inatacabil de o nouă imvaziune a bacciluluĭ acesteĭ bolĭ, fără a suferi vr'un neajuns.

Este lene de înţeles că nenumăraţiĭ bolnavĭ aşteptaŭ cu nerăbdare rezolvarea problemeĭ D-ruluĭ Koch, care însemnează reînvierea lor. Ar fi însă prudent ca să nu se dea năvală la savantul medic, acum când el n'a stabilit încă definitiv procedeul sĕŭ de vindecare.

Aceasta nu maĭ poate să întârzie, e chestie de câte-va săptămânĭ numaĭ şi câte-va săptămânĭ de muncă fără preget pentru complectarea şi stabilirea pe baze definitive a descopereriĭ sale.

Atuncĭ se va da pubicităţeĭ rezultatul descopereriĭ luĭ Koch.

Concursul de pian de la Iaşi

După cum am anunţat în numĕrul de ierĭ al ziaruluĭ nostru, în zilele de 15, 16 şi 17 a. c., s'a ţinut concursul pentru ocuparea catedreĭ de pian de la Conservatorul din Iaşĭ, catedră devenită vacantă prin numirea titulareĭ, D-şoara Miclescu, ca domnişoară de onoare a Regineĭ.

Juriul era compus din D-niĭ Vachman, profesor de armonie la Conservatorul din Bucureştĭ, Musicescu, profesor de armonie la Conservatorul din Iaşĭ, şi Caudela, profesor de vioară la acelaşĭ Conservator.

Candidatele care s'aŭ prezintat aŭ fost D-şoarele Sion şi Nat. Plesnilă, D-nele Hotineanu, Andreĭ şi Drăghicĭ.

D-na Hotineanu a înaintat un protest în scris juriuluĭ, negându'ĭ competinţa de a examina la un concurs de pian; juriul s'a declarat însă competent şi a procedat la lucrărĭ.

Probele concursuluĭ aŭ fost: două esecuţiunĭ pe pian, anunţate din timp prin publicarea concursuluĭ, şi anume: *Fantasia chromatica fugue de Bach* şi *Op 111 de Beetowen*; apoĭ esecuţiunea uneĭ bucăţĭ la alegerea candidateĭ; în urmă teoria, analiza opuluĭ 111, metoda de predare; descifrarea uneĭ bucăţĭ, prezintată de juriŭ, a prima vista şi cântarea din gură a alteia.

Două concurente aŭ strălucit la acest concurs, d-rele Sion şi Nat. Plesnilă, eşind cea d'intêiŭ numaĭ cu o şesime de notă maĭ mult.

Bucăţile ce aŭ esecutat la alegerea d-lor, aŭ fost: *Tarantela de Lichitinsky* de către d-ra Sion, şi un *so o de concert a luĭ Liszt*, de către d-ra Plesnilă.

Esecuţiunea din partea ambelor candidate a fost minunată. Dacă d-ra Sion nu poate pretinde la aureola uneĭ marĭ artiste, d-sa a probat însă ce poate face munca nestrămutată. D-reĭ Plesnilă îĭ voĭ spune, împreună cu juriul examinator, că viitorul îĭ este mare şi, tênĕră fiind, să nu neglige de a'şĭ continua studiile, deja atât de bine făcute. Entusiasmul care o cuprinde în faţa pianuluĭ denotă în d-sa artista al căruĭ suflet trece în inertul instrument şi'ĭ dă focul sĕŭ viŭ. — In partea teoretică, d-ra Plesnilă a fost maĭ superioară, surprinzênd publicul asistent, căcĭ a expus cu o claritate deosebită, în detaliŭ şi cu metodă toate chestiunile ce i s'a propus.

Rezultatul concursuluĭ proclamat de juriŭ a fost acesta: D-ra Sion va fi numită la Catedra de pian, iar D-ra Plesnilă a fost cu insistenţă recomandată Ministeruluĭ pentru o bursă, ca să-şĭ poată continua studiele în străinătate. „Nu e o cădere aceasta, a zis d-l Musicescu de faţă cu publicul D-reĭ Plesnilă, ci un succes“. Abia de 18 anĭ D-ra trebue să dobândească nouĭ cunoştinţĭ, ajungând ast-fel departe. Terenul este în adevĕr priincios, de oare ce D-ra Plesnilă e deja laureată cu medalia de aur, de la Conservatorul din Viena, medalie dobândită abia acum două lunĭ tocmaĭ cu Solo de concert Liszt ce a esecutat la Iaşĭ.

N.

Procesul Creditului din Iaşi

(Corespondenţă specială a Adevĕruluĭ)

Iaşĭ 18/30 Octomvrie 1890.

Aŭ trecut şase zile şi tribunalul n'a sfêrşit încă nicĭ cu ascultarea martorilor. Admiţênd că Vinerĭ se va termina cu ascultarea lor, procesul va maĭ dura probabil opt zile, căcĭ susţinerea rechizitoruluĭ va absorbi cel puţin două şedinţe, iar în cele-l'alte şase şedinţĭ vor vorbi şapte avocaţĭ aĭ inculpaţilor.

Astăzĭ s'a ascultat următoriĭ martorĭ: D-niĭ Bercu şi Nathan Kahane, Em. Al. Manoliu, fost funcţionar al Credituluĭ; Mihail Vasiliu, fost comptabil a căruĭ depunere a durat treĭ ore şi D. Vasile Manoliu, actualul casier.

In mijlocul depunereĭ D-luĭ V. Manoliu, D. avocat Tanoviceanu ridică un incident rugând pe tribunal să nu maĭ permită D-luĭ Prim-procuror a ceti depunerile martorilor de la instrucţiune, pentru a'ĭ pune astăzĭ în contrazicere. Procedarea aceasta ar intimida pe martor. Se asociază la acest incident şi un alt apărător, D. advocat G. Botez. Primul-procuror a susţinut că ast-fel se procedează.

Tribunalul, deliberând, a admis incidentul apărăreĭ.

Imediat apoĭ se continuă cu ascultarea D-luĭ Vasile Manoliu, până la ora 6 seara, când se ridică şedinţa.

Astăzĭ Vinerĭ, D. Manoliu îşĭ va continua depunerea.

Treb.

Informaţiunĭ

Pentru D. director general al căilor ferate.

Un călĕtor sosit din Iaşĭ cu trenul de dimineaţă ne spune că lipsa de locurĭ la clasa II era aşa de mare, în cât mulţĭ pasagerĭ aŭ fost nevoiţĭ să stea prin coridoarele vagoanelor. Pe când se alipise la tren 4 vagoane de clasa I, de clasa II, nu eraŭ de cât două; şi abea la Mărăşeştĭ, unde s'aŭ adaos pasageriĭ din-spre Tecucĭ şi Galaţĭ, s'a maĭ alipit 1 vagon de clasa II.

Nu e pentru prima dată că se produc asemenea plângerĭ, şi ar trebui să se ia o dată mĕsurile cuvenite pentru satisfacerea publiculuĭ cu drept reclamant.

Ministerul de interne a respins demisia celor 8 consilierĭ comunalĭ—fracţiunea liberal-conservatoare — din Iaşĭ, rugându'ĭ să'ĭ păstreze locurile.

Cinstit prefect!

Un prieten ne trimite din Piatra N., ca nostimadă, următoarea circulară imprimată:

Piatra, 1890, Septembre 22.

CONVOCARE

Sub-semnatul director al societăţeĭ economice Prevederea, *vĕzênd că situaţia financiară a societăţeĭ este încurcată de casierul eĭ Costachi Andrieş, care dupe ce a luat banĭ din case nu a maĭ dat nicĭ un compt, pentru a nu se maĭ putea lichida nicĭ o dată,*

Are onoare a ruga pe toţĭ membriĭ acesteĭ societăţĭ a se întruni ne smintit în ziua de 30 a curenteĭ lunĭ Septembre, la orele 2 din zi, în localul societăţeĭ pentru a le expune toate împrejurările de pe care se ia mĕsurile necesare pentru a se asigura capitalurile ce maĭ aŭ, în caz de a nu veni în persoană saŭ prin procuratorĭ, consecinţele perderilor îĭ vor privi.

Director, Th. Dornescu.

Casierul de care e vorba este actualul prefect al judeţuluĭ Neamţu, asupra gestiuneĭ căruia de la citata societate ni se spune lucrurĭ compromiţătoare. Vom reveni.

Pe lângă eliberarea titlurilor împrumutuluĭ Comunal de 16 milioane Primăria a decis ca de azĭ să plătească şi cupoanele, carĭ trebuiaŭ a se plăti la 15 Noembrie.

Mercurĭ s'a terminat la Iaşĭ, înaintea unuĭ juriŭ compus din D-niĭ Vachman, Musicescu şi Caudela, concursul pentru catedra de piano de la conservatorul din Iaşĭ.

Aŭ eşit cele d'întêĭ la concurs D-rele Sion şi Nat. Plesnilă, cea d'întêĭ obţinând numaĭ e şesime de notă maĭ mult la medie.

In numĕrul de mâine vom da amănunte maĭ multe asupra acestuĭ concurs, care a pus în vază talente marĭ.

Societatea funcţionarilor publicĭ a decis a se continua şedinţa adunăreĭ generale, Duminecă 21 Octombrie 1890, la orele 1 p. m. în sala 18 a Palatuluĭ Universităţiĭ, când d-niĭ membriĭ sunt rugaţĭ a lua parte negreşit, fiind a se discuta modificarea statutelor.

Ni se scrie din Roman că la şcoala profesională din acea localitate, ministerul instrucţiuneĭ publice a numit ca directoară, contrar regulamentuluĭ şcoalelor profesionale, pe maestra de rufărie d-ra Mărăşescu. Afară de această călcare de regulament, ministerul a maĭ comis un fapt condamnabil, înlocuind prin d-ra Mărăşescu, pe d-ra Dimitriu, pe care o trimisese ca directoară abia cu 8 zile maĭ înainte şi tocmaĭ din Ploeştĭ. Aceasta însemnează curat a-şĭ bate joc de lume.

Vom reveni în curând cu detaliĭ promise de corespondentul nostru.

Persoanele care aŭ bine-voit a primi liste de abonament pentru ziarul umoristic ilustrat **Tocila** sunt rugate a le înapoia până la 25 curent, strada Arculuĭ Nr, 15 unde se află stabilită redacţiunea ziaruluĭ.

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul“ *roagă pe toţĭ abonaţiĭ sĕĭ, care 'şĭ vor schimba domiciliul cu ocazia termenuluĭ de Sf. Dumitru, sĕ binevoiască a'ĭ face cunoscut noua d-lor adresă, pentru a nu suferi întârzierĭ în regulata primire a ziaruluĭ.*

Rugăm stăruitor pe toţĭ abonaţiĭ noştri, carĭ aŭ fost avizaţĭ de espirarea abonamentuluĭ, să bine-voiască a se grăbi cu preînoirea, căcĭ, cu părere de rĕŭ, administraţia va fi nevoită a le întrerupe expediarea ziaruluĭ, potrivit înştiinţăreĭ ce ea a adresat fie-căruia.

Teatrul Naţional Sîmbătă 20 Octombre, *Martiră*. Duminică 21 *Martiră*.

Teatrul Dacia, Duminică 21 *Moartea Majoruluĭ* Panţa.

Coloseul Opler în fie-care seară representaţie variată.

Ştirĭ Telegrafice

BRUXELLES, 19 Octombre.—Tribunalul din Ypres a condamnat pe marchizul de Morès la 400 francĭ amendă pentru că s'a bătut în duel cu deputatul Dreyfus pe teritoriul belgian.

BUDAPESTA, 19 Octombre.—Adunarea generală a societăţeĭ ungare pentru fabricarea armelor a hotărât disolvarea societăţeĭ şi a însărcinat o comisiune de treĭ membri care să facă lichidarea. Ea a primit aranjamentul propus de casa Loewe & C-nie din Berlin.

VIENA, 10 Octombre. — *Politische Correspondenz* află din Belgrad că guvernul sêrb n'a luat încă nicĭ o dispoziţiune pentru 1 Noembre, în care zi, conform angajamentuluĭ încheiat la Budapesta, trebue să înceteze restricţiunile opuse importăreĭ porcilor din Serbia în Austro-Ungaria. S'ar putea crede că guvernul din Belgrad va trebuie să admită continuarea acestor restricţiunĭ încă pentru câte va zile.

COPENHAGA, 19 Octombre.—*Folkething* (Camera).—Ministrul afacerilor străine respunzênd la chestiunea pusă de un deputat asupra adoptăreĭ arbitragielor internaţionale, a zis că guvernul e dispus să primească propunerile ce i se vor face în această privinţă, dar că unuĭ asemenea proect se vor opune de sigur toate Puterile şi că Danemarca e o ţară prea mică pentru a putea lua iniţiativa.

PARIS, 19 Octombre.— *Journal des Débats* publică interviewul ce a avut unul din redactoriĭ sĕĭ cu d. Delyanis; acesta ar fi observat că d. Tricupis a părăsit pretutindenĭ interesele greceştĭ şi că ar fi fost cauza sosireĭ trupelor turceştĭ în Creta.

In ceea ce priveşte conflictul între interesele turceştĭ şi bulgare, d. Delyannios a declarat că panelenismul e o închipuire zadarnică, că Grecia nu maĭ este un pericol pentru Europa, după cum se credea altă dată; din contra, ea trebue să'şĭ îmbunătăţească situaţiunea sa interioară reorganizându-şĭ finanţele şi armata. Nu s'ar vedea cu ochĭ rĕĭ restabilirea influenţeĭ ruseştĭ în Bulgaria, căcĭ pretenţiunile geografice ale Bulgarieĭ sunt îngrijitoare.

MARGUERITE DE VALOIS

Nevasta şi Călugărul

In oraşul Pampeluna trăia o damă foarte stimată, frumoasă şi virtuoasă; era femeia cea maĭ cinstită şi evlavioasă din partea loculuĭ. Iubea pe bărbatul sĕŭ şi aşa de mult asculta de vorba luĭ în cât el avea încredere oarbă în ea.

Nevasta aceasta se ducea des la biserică, îĭ plăcea s'asculte predicile, şi induplecase şi pe bărbatul sĕŭ ca să stea în biserică cu dânsa. Dama ajungênd la vîrsta de treĭ-zecĭ de anĭ, când femeile aŭ obiceiul să lepede numele de frumoase pentru ca să se numească înţelepte, într'o zi de început de postul mare se duse la biserică să asculte discursul despre moarte, şi găsi pe un călugăr cordelier predicând. Călugărul acesta era socotit de tot poporul ca omul cel maĭ sfînt, din care pricină era foarte slab şi palid, dar şi unul din ceĭ maĭ frumoşĭ bărbaţĭ din lume.

Dama ascultă cu evlavie predica luĭ, cu ochiĭ ţintiţĭ pe călugăr, cu urechia şi cu spiritul gata să 'l priceapă. Pentru ce oare dulceaţa vorbelor călugăruluĭ pătrunseră prin urechile numiteĭ dame până în inimă, şi pentru ce frumuseţea şi graţia obrazuluĭ luĭ trecu prin ochiĭ eĭ şi 'ĭ răni aşa de tare spiritul, în cât o zăpăci? Dupe predică ea se uită să vază unde o să slujască predicatorul leturghia; şi acolo asistă şi luă cenuşa sfinţită din mâna luĭ care era albă şi frumoasă aşa cum îĭ place uneĭ dame; şi dama noastră se uită maĭ mult la mâinile luĭ de cât la cenuşe. Inchipuindu'şĭ că o ast-fel de iubire spirituală şi câte-va plăcerĭ pe carĭ le simţea ea nu 'ĭ vor răni conştiinţa, se duse în toate zilele la predică împreună cu bărbatul sĕŭ. Ast-fel focul acesta, de şi era crezut foc spiritual, fu însă focul cărni, fiind că inima care se aprinse de el arse tot corpul bieteĭ femeĭ; şi cu cât îĭ trebuise maĭ multă vreme ca să simţă flacăra cu atâta se aprinse maĭ curând şi nu se maĭ putu înpotrivi cerinţelor amoruluĭ.

Maĭ rĕŭ era însă că doctorul durerilor sale nu'l ştia boala. Atuncĭ ea, uitând că trebue să aibă frică de a 'şĭ arăta nebunia în faţa unuĭ om aşa de cu-minte, se puse să 'ĭ scrie că'l iubeşte şi încredinţă scrisorile unuĭ pagiŭ pe care 'l învĕţă ce avea să facă şi cum să se fĕrească să nu 'l vază bărbatul eĭ că se duce la călugăr. Pagiul, luând drumul cel maĭ drept, trecu pe strada unde sta stăpânul sĕŭ într'o prăvălie. Gentilomul, vĕzênu'l că trece, ieşi ca să vază încotro apucă şi când îl zări pagiul, de frică, se ascunse într'o casă. Stăpânul, vĕzênd frica paginuluĭ, se luă după el, îl ajunse, îl apucă de braţ şi'l întrebă unde se ducea. Pagiul se încurcă rĕŭ, bătu câmpiĭ neştiind ce să rĕspunză. Insă când auzi că stăpânul sĕŭ îl ameninţă cu bătaia, rĕspunse:

„Vaĭ! domnule, dacă 'ţĭ-aş spune, m'ar omorî doamna.“

Gentilomul, bănuind ceva, încredinţă pe pagiŭ că nu 'ĭ va face nicĭ un rĕŭ dacă'ĭ va spune adevĕrul, ba chiar că'ĭ va face mult bine; dar că 'l va închide pentru tot-d'a-una în puşcărie dacă va minţi cum-va. Micul pagiŭ, ca să scape de belea, îĭ spuse cum stă pricina şi 'ĭ arătă scrisorile pe carĭ le scria stăpâna sa călugăruluĭ predicator. Bărbatul încremeni, fiind că el era încredinţat că nevasta sa nu păcătuise nicĭ o dată. Fiind însă om cu minte, îşĭ ascunse necazul: şi ca să afle gândurile neveste sale, se duce şi ticlueşte un rĕspuns din partea călugăruluĭ prin care 'ĭ mulţumeşte de buna eĭ voinţă şi spuindu'ĭ tot de-o-dată şi el focul luĭ. Pagiul se jură stăpânuluĭ sĕŭ că are să facă după cum îĭ va porunci el şi duse stăpâneĭ sale scrisoarea care, zicea el, 'ĭ-o dedese călugărul. Femeia se bucură aşa de mult în cât, cu tot postul mare, începu să se îngraşe din zi în zi maĭ mult, aşa că acum era maĭ frumoasă şi maĭ fragedă de cât în zilele când se mănâncă carne.

Ajunsese la jumĕtatea postuluĭ mare şi dama nu se lăsă nicĭ de pasiunea eĭ pentru biserică nicĭ de scrisorile prin care 'ĭ spunea călugăruluĭ fantasia eĭ furioasă. Şi când, în biserică, întorcea predicatorul ochiĭ spre dênsa saŭ când vorbea despre dragostea luĭ Dumnezeŭ, i se părea că numaĭ fiind-că o iubeşte se uită la ea; şi de aceea şi ea îĭ spunea cu ochiĭ tot ce simţia în inima eĭ. Bărbatul sĕŭ îĭ rĕspunse. Dupe Paştĭ, îĭ scrise, în numele predicatoruluĭ, ca s'o roage să 'ĭ spuie cum s'o întâlnească în taină. Ea, în zorul eĭ d'a se întâlni cu călugărul, stătui pe bărbat ca să se ducă să viziteze nişte moşiĭ pe carĭ le aveaŭ departe; el plecă, însă se ascunse în casa unuĭ prietin. Dama scrise îndată călugăruluĭ că bărbatul sĕŭ a plecat şi că poate să vie. Gentilomul, voind să încerce maĭ bine inima neveste sale, se duse la călugăr şi 'l rugă ca să 'ĭ împrumute rasa. Predicatorul, care era om bun, îĭ spuse că regula îl oprea de a'şĭ da haina dupe dênsu, şi că pentru nimic în lume nu va primi el să slujască de mască. Gentilomul îl încredinţă că nu voia să abuzeze şi că cerea haina pentru binele şi pentru mântuirea luĭ. Călugărul, care 'l cunoştea că e om cum se cade, 'ĭ-o împrumută; şi o-dată cu haina aceasta care 'l acoperea tot obrazul, aşa că nu i se putea vedea ochiĭ,

mai luă gentilomul şi o barbă falşe şi un nas falş la fel cu al predicatorului; apoi, îşi pune plută în cisme şi se face tot aşa de 'nalt ca şi rivalul său. Ast-fel îmbrăcat vine seara în camera nevestî sale care 'l aştepta cu un dor nespus. Biata proastă nu aşteptă să vie el la dânsa, ci, ca femee fără minţi, alergă să 'l sărute. El, care 'şi ţinea obrazul în jos de frică să nu fie cunoscut, începu să 'şi facă cruce, prefăcându-se că fuge de ea, şi zicênd mereŭ: „Ispită! ispită!" Dama îi zise:

„Vaĭ! părinte, d-ta aĭ minte; fiind-că nu e minte maĭ sănătoasă de cât cea care vine din iubire şi d-ta 'mi-aĭ făgăduit să mă vindecĭ de iubirea mea, şi eŭ te rog, acum când avem vreme, să aibĭ milă de mine." Şi vorbind aşa se silea să 'l ia în braţe; însă el fugea prin odae făcêndu'şi mereŭ cruce şi zicênd: „Ispită! ispită!"

Când vêzu el însă că femeea o să 'l înhaţe, puse mâna pe bastonul pe care'l ţinea sub haină şi 'ĭ trase o sfântă de bătae care o făcu să 'şi uite ispita, fără ca să fie cunoscut de ea. Şi pe urmă plecă să 'napoieze hainele predicatoruluĭ, asigurându'l că 'ĭ le detese cu noroc.

A doua zi, făcêndu-se că se 'ntoarce de departe, se 'ntoarse acasă şi găsi pe nevastă-sa în pat; o întrebă că de ce 'ĭ bolnavă şi ea îĭ rĕspunse că o dor mâinile şi picioarele aşa de rĕŭ că nu poate face nicĭ o mişcare. Bărbatul, care avea poftă să rîză, se făcu că o crede şi ca s'o înveselească îĭ spuse că a poftit pe sfântul om la prânz. Ea însă îĭ zise:

„Dragul meŭ, nicĭ o-dată să nu pofteştĭ la masa ta ast-fel de oamenĭ, fiind că sunt o piază rea în casa unde intră.

— Ce fel, draga mea, tu mi l'aĭ lăudat aşa de mult pe omul ăsta în cât credeam că dacă poate să fie cine-va sfânt pe pământ, apoĭ era el."

Dama 'ĭ rĕspunse:

„In biserică sînt bunĭ şi când predică, însă în casele oamenilor sînt antechrişti. Te rog, iubitule, să nu daŭ cu ochiĭ de el, fiind-că ar fi destul, cum sînt bolnavă acum, ca să mor pe loc."

Bărbatul îĭ rĕspunse:

— Dacă nu vreĭ tu să'l vezĭ, n'aĭ să'l vezĭ, însă eŭ tot am să'l ţiŭ la masă.

— Fă ce 'ţĭ va plăcea, însă să nu'l văd, fiind-că urăsc pe popĭ ca pe dracu! zise ea.

Bărbatul pofti la prânz pe sfîntul om şi pe când mâncaŭ îĭ zise:

„Părinte, te socotesc aşa de mult iubit de Dumnezeŭ în cât cred că el n'o să'ţĭ refuze nicĭ o cerere; de aceea te rog să aĭ milă de biata nevasta mea, care de opt zile este posedată de necuratul, aşa că vrea să muşte şi să zgîrie pe toată lumea. Nicĭ cu crucea nicĭ cu aghiasma nu o pot vindeca. Eŭ am credinţa că dacă aĭ pune d-ta mâna pe dînsa, dracu ar fugi din corpul eĭ. Nu'ţĭ poţĭ închipui cu cât fo[illegible]te rog."

Călugărul îĭ rĕspunse:

„Fiule, orĭ ce lucru e cu putinţă pentru cine crede."

Ast-fel gentilomul duse pe sfântul om în camera unde nevastă-sa sta culcată pe un pat mic. Femeea se miră aşa de mult când îl vĕzu, fiind-că credea că o bătuse călugărul, în cât se necăji cumplit, dar fiind-că bărbatu-său era de faţă, tăcu şi lăsă ochiĭ în jos. Bărbatul zise predicatoruluĭ:

„Câtă vreme sunt în faţa eĭ, dracu o lasă în pace; însă îndată ce voiŭ ieşi eŭ din cameră, d-ta să o stropeştĭ cu aghiazmă şi aĭ să vezĭ ce se întîmplă."

Bărbatu ieşi, lăsând pe nevastă singură cu călugărul, însă rĕmase la uşe ca să'ĭ vadă ce aŭ să facă. Când se vĕzu nevasta singură numaĭ cu călugărul, începu să ţipe ca o zmintită, zicându-ĭ călugăruluĭ om rĕŭ, ticălos, mişel, înşelător. Bietul popă, gândind că într'adevĕr o chinuia dracul, voia să'ĭ pue mâna pe cap ca să'ĭ zică nişte molifte, însă ea il zgî ie şi îl muşcă aşa că'l sili să se dea maĭ la o parte şi d'acolo să'şi citească rugăciunile.

Când vĕzu bărbatul că şi-a făcut călugărul bine datoria, intră în cameră şi 'ĭ mulţumi pentru osteneala ce'şi luase ca să vie. Cum intră bărbatul, nevasta încetă cu ocările şi cu blestemele şi sărută crucea binişor, din pricină că'ĭ era frică de bărbatul sĕŭ. Sfîntul om care o vĕzuse aşa de turbată, crezu că într' adevĕr ieşise dracu dintr'însa şi plecă lăudând pe Domnul pentru minunea asta.

Bărbatul, vĕzând pe nevastă bine pedepsita pentru fantazia eĭ nebună, nu voi să'ĭ spue ce farsă îĭ jucase, fiind-că se bucura în sine că prin cuminţia luĭ o adusese în stare să urască de moarte pe omul pe care îl iubise şi, dispreţuindu-şĭ acum nebunia eĭ, femeia se lipi cu totul de bărbatul sĕŭ şi trăiră pe urmă maĭ bine de cât până atuncĭ.

I. S. Spartali.

Societatea Presei

Adunarea generală de la 19 corent.

In şedinţa de aseară a Societăţeĭ Preseĭ s'a votat şi admis în societate urmĕtoarele persoane.

Membriĭ activĭ: Emil N. Lahovary, redactor al ziaruluĭ *Timpul*. N Kirilov, redactor al ziaruluĭ *Naţiunea*. I. N. Iancovescu, ziarist. C. Jichide, caricaturist, C. Mille, redactor al ziaruluĭ *Munca*. Al. Ionescu, redactor al ziaruluĭ *Munca*.

Membriĭ onorificĭ care, avĕnd stagiul prevĕzut de Statute, urmează a fi trecuţĭ printre membriĭ activĭ:

Th. M. Stoenescu. Tud. Rădulescu. I. S. Spartali. I. Catina. N. Lubojemski. Dr. C. Chabudianu. M. Lugomirescu. I. Sotirescu. Mih. Demetrescu. C. Cairetti.

Membriĭ onorificĭ D-niĭ:

Emil Petrescu Conduratu, redactor al ziaruluĭ *Tipografia Română*. C. Polisu, advocat, fost director de ziar. A. E. Ban, administrator al ziaruluĭ *Universul*. C. Ştefănescu, publicist. D. Ştefănescu, învĕţător şi redactor al revisteĭ *Casa Rurală* (Ialomiţa). Andreĭ A. Popovicĭ, publicist. G. Missail, vechiŭ ziarist. P. Bărgăoanu, fost ziarist, publicist. P. Alexandrescu, redactor al revisteĭ *Bursa de Galaţĭ* (Galaţĭ). F. Robin, fost ziarist. Georgey Alcaz Jackson, publicist (Galaţĭ). S. Benvenisti, librar şi tipograf (Craiova).

E. I. Brumer, librar, (Iaşĭ). I. Radoi, advocat, publicist. M. Luis, librar şi tipograf, (Focşanĭ). N. Codrescu, advocat şi publicist, deputat. I. Göbl, proprietarul tipografieĭ *Gutenberg*, (Bucureştĭ). Skupiewski, ziarist. I. S. Rădulescu, fost ziarist. T. Maximovicĭ, librar, (Iaşĭ). C. Pestreanu, ziarist. I. Z. Arthemys, administrator al ziaruluĭ *Sylloghi*.

Membri Corespondenţĭ D-niĭ:

Orest Buzdugan, redactor al ziaruluĭ *Vocea Botoşanilor*, (Botoşanĭ). Pompiliu Piposiu, redactor al ziaruluĭ *Tribuna*, (Sibiu). C. Radu, director al ziaruluĭ *Gazeta de Bacău*, (Bacău). Al. M. Constantinescu, redactor al ziaruluĭ *Unirea liberală*, (Craiova). Chr. Negoescu, director al ziaruluĭ *Alarma*, (Ploeştĭ). C. Dobrogeanu (Gherea), (Ploeştĭ). I. Bolocan, ziarist, (Piatra),

Censori aŭ fost aleşĭ D-niĭ:

Cesar Colescu, Zamfir Arbore, Andreĭ Popovicĭ, Ioan Iancovescu, Jean Socec.

ULTIME INFORMATII

Erĭ după amează D. Theodor Roseti, ministrul şcoalelor, a vizitat laboratoriul de fiziologie al d-luĭ profesor Viţu, spre a vedea maĭ multe lucrărĭ ale d-luĭ dr. Leon din Iaşĭ, care a cerut să i se dea catedra similară de la facultatea din Iaşĭ.

D. Dr. Leon însoţea pe D. Th. Rosetti.

Afacerea Englezeĭ de la hotel Continental.

Aseară, procurorul, însoţit de maĭ mulţĭ agenţĭ poliţieneştĭ, a secfestrat giuvaerurile D-neĭ Elisa Benett, Engleza venită cu tênĕrul C. Aceste giuvaerurĭ eraŭ la unul din fraţiĭ C.

*

Prefectura poliţieĭ capitaleĭ vĕzînd că poliţiile din Londra şi Paris nu rĕspund la telegramele sale, a trimes o a treia telegramă, în acelaş timp a trimes şi fotografia D-neĭ Elise Benett.

Pe de altă parte maĭ multe persoane spun că această D-nă ar fi o cocotă Engleză care trăia în Paris.

*

C..., a maĭ arătat o cheie de casă de banĭ de la creditul Lyonez, spuind că are depusă suma de 8 milioane acolo. Poliţia a întrebat ca din partea luĭ C. spunând că a perdut cheia şi dacă poate să i se dea numĕrul aceleĭ cheĭ ca ast-fel să se încredinţeze dacă spusele luĭ C. sunt adevĕrate saŭ nu.

El a maĭ declarat că nu'ĭ pasă de cercetările poliţieĭ, dar că'l ţine pe cheltuială aci, când el ar fi voit să plece în străinătate.

In şedinţa plenară a Consiliuluĭ sanitar comunal D. Primar, în urma raportuluĭ D-luĭ doctor chimist Bernard, prin care se constată că o mulţime de butoaie cu vinurĭ carĭ vin la rampa gărel sunt limpezite cu acid salicilic, care este un texic puternic, a decis ca toate vinurile carĭ se vor găsi falşificate să fie confiscate. D. doctor Felix, ducêndu-se la rampa găreĭ, a sequestrat 160 de butoaie cu vin falşificat.

Primim nenumĕrate plângerĭ din toate judeţele ţĕreĭ, în contra moduluĭ cum s'a făcut recensĕmêntul, care pe unele locurĭ a fixat venitul diferitelor proprietăţĭ la valoarea lor.

Locuitoriĭ vêlcenĭ aŭ adresat petiţiunĭ guvernuluĭ şi Regeluĭ cerênd dreptate şi arĕtându-le că sunt desnădăjduiţĭ.

Primăria comuneĭ Sulina, neavênd fondurĭ pentru repararea Catedraleĭ române din acel oraş, a cerut un ajutor de la Ministerul de interne, care ĭ-a pus la dispoziţie suma de 15,000 leĭ pentru aceste reparaţiĭ.

Duminecă 21 Octombre D. M. Manicatide, doctorand în medicină, va ţine la societatea studenţilor aceste facultăţĭ o conferinţă despre: *Reacţiune de degenerare.*

D. General Manu şi D-na, precum şi D. Menelas Ghermani fiind numiţĭ membri de onoare aĭ societăţeĭ funcţionarilor publicĭ, aŭ adresat preşedinteluĭ acesteĭ societăţĭ următoarele epistole:

Domnule Preşedinte,

Adunarea generală a Funcţionarilor Publicĭ, a bine voit. după cum îmĭ faceţĭ onoarea a'mĭ comunica prin adresa Domnia voastră Nr. 1279, să mĕ numească pe mine şi pe soţia mea Membri de onoare aĭ Societăţeĭ.

Vĕ rog să bine-voiţĭ a fi interpretul nostru pe lângă Societate şi să-ĭ aduceţĭ viile noastre mulţumirĭ pentru onoarea ce ni s'a făcut.

Scopul ce urmăreşte societatea pentru binele funcţionarilor, trebueşte să găsească o încuragiare din partea tutulor oamenilor, carĭ doresc prosperitatea funcţionarilor noştri bine meritoşĭ. Sunt fericit de a fi prenumĕrat printre aceĭ ce urmăresc acest scop şi voiŭ depune şi eŭ toate silinţele mele pentru atingerea luĭ.

Permite'm încă, Domnule Preşedinte, a adăoga şi mulţumirile noastre, adresate personal Domnieĭ Voastră care sunteţĭ tot-d'a-una gata a da impulsiunea Domnieĭ-Voastră la toate actele de bine facere în Românieĭ.

Primiţĭ, vĕ rog, Domnule Preşedinte. încredinţarea osebiteĭ mele consideraţiunĭ.

G. Mano.

P.S. Vĕ maĭ rog să bine-voiţĭ a face să se verse în Casa Societăţeĭ alăturată *100 leĭ* pentru plata cheltuelilor imprimăreĭ Brevetuluĭ nostru.

*

Domnule Preşedinte,

Am primit sunt acum treĭ zile Epistola D-voastră din 23 Septembre a. c. prin care îmĭ faceţĭ cunoscut că Adunarea generală a Societăţeĭ Funcţionarilor Publicĭ mĭ-a făcut distinsa onoare a mĕ aclama în unanimitate Membru de onoare al eĭ.

Foarte măgulit de această distinsă onoare şi manifestaţiune simpatică, am onoare a vĕ ruga, D-le Preşedinte, sĕ bine-voiţĭ a fi interpretul meŭ şi a esprima tutulor Membrilor Societăţeĭ adînca mea recunoştinţă pentru această distincţiune.

Primiţĭ, Domnule Preşedinte, împreună cu viile mele mulţumirĭ, şi încredinţarea distinseĭ mele consideraţiunĭ.

Ménélas Ghermani.

A apărut în Iaşĭ fascicula a 4-a din dicţionarul *Germano-Român* de I. S. Grosmann.

La 2 Noembre va apare:

Tocila

Ziar umoristic ilustrat, format în 8, sub redacţiunea luĭ *Nazone, Cucoana Marghoala, Satana, Umbră, Mocan, Emilius*, etc.

Ziarul, care va apare în fie-care Joĭ, va coprinde şapte paginĭ de text şi şapte paginĭ de ilustraţiunĭ politice, fantaziĭ, făcute de talentatul şi în deajuns cunoscutul caricaturist *Jiquidi*.

Abonamentele se fac pe trimestru, a 3 leĭ abonamentul.

Se primesc anunciurĭ lunare pe preţul de 2 leĭ anunciul, compus din 5 liniĭ *petit*.

Pentru orĭ-ce cererĭ de anunciurĭ şi abonamente, doritoriĭ sunt rugaţĭ a se adresa, strada Academieĭ Nr. 24, tipografia Grigore Luis.

Teatre concerte

Noul palat al Ateneuluĭ, Miercurĭ 24 Octombrie 1890, *Concert*, dat de violoncistul Dimitrie Dinicu, laureat al conservatoruluĭ din Viena, cu bine-voitorul concurs al d-neĭ Emma Gebauer, al coruluĭ societăţeĭ *Liedertafel* şi al d-lor R. Petors şi D. Dimitriu.

Program: 1. *Mendelssohn.* Sonate B-dur. esec. de D-niĭ D. Dimitriu şi D. Dinicu.

2. a) *Händel.* Sarabande; b) *S. Saens.* Allegro apassionato, esec. de D-na Emma Gebauer şi D. Dinicu.

3. a) *Adolf Fumagalli.* A une fleur. Rêverie; b] *Händel*, Passepied; c] *Bach-Saint-Saëns*; Gavotte; d) *Heller.* La chasse, esec. de D-na Emma Gebauer.

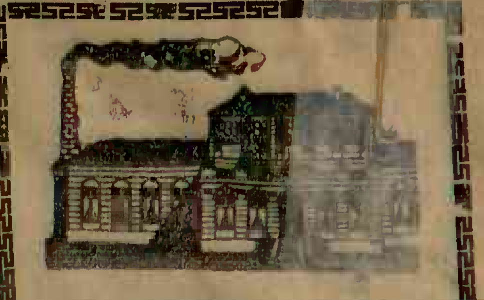
4. a] *Glinka* Wiegenlied; b] *Valensin.* Menuet; c) *Pergolese.* Tre giorni; d) *Rossini.* Tarentelle, esecut. de D-niĭ D. Dinicu şi D. Dimitriu.

5. a) *Mozart.* O Isis und Osiris. Cor bărbătesc din opera „Zauberflöte" cântat de corul societăţeĭ „Liedertafel" sub conducerea d-luĭ *R. Peters.*

a) *Schumann*, rêverie; b) *Alois Lach*, gavotte; c) *Spohr*, larghetto; d) *Popper*, papillon; e) *Piatti.* airs baskyrs. Scherzo. Executate de d-niĭ *D. Dinicu* şi *D. Dimitriu.*

Inceputul la 8 şi jumĕtate ore seara.

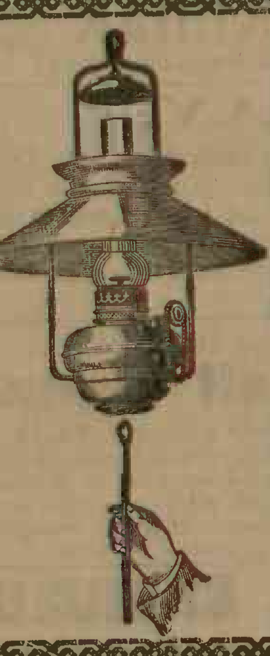
Biletele se găsesc la magasinul de musică Const. Gebauer şi în ziua concertuluĭ la Atheneŭ.

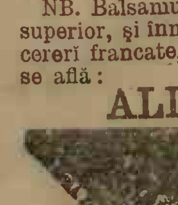

La 17 (29) Octombre 1890, între orele 6—7 seara s'a furat d-luĭ A. Cousseau, domiciliat în Hotelul Transilvania, din Bucurescĭ, în sala de aşteptare Clasa II, gara de Nord, o ladă cu mostre, garnisită cu alamă, conţinând pachete cu Tord-Tripe, afişe şi tablourĭ; i sa maĭ furat un pardesiŭ negru căptuşit cu astrackan, un geamantan de pânză conţinêud diferite obiecte trebuincioase, un portofoliŭ coprinzând un registru cu matcă de comenzĭ şi purtând firma caseĭ Couseau din Marsilia, certificate, un bibliograf, coprinzând facturĭ şi chitanţe şi un tablou încadrat de notariat provenind de la guvernul austriac din Triest, autorizând pe inventatorul să 'şĭ vânză fabricatul în Austro-Ungaria.

Daŭ una suta leĭ răsplată orĭ-cuĭ mĕ va putea pune pe urmele acestor obiecte furate.

A. COUSSEAU
Hotel Transilvania, Bucurescĭ.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.